

A8-0340/2017

30.10.2017

JELENTÉS

a munkahelyteremtés és a növekedés fellendítését szolgáló, egyenlőtlenségek
elleni küzdelemről
(2016/2269(INI))

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

Előadó: Javi López

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	24
VÉLEMÉNY A GAZDASÁGI ÉS MONETÁRIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	26
A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG MÓDOSÍTÁSOK FORMÁJÁBAN MEGFOGALMAZOTT ÁLLÁSPONTJA	31
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL.....	43
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	44

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a munkahelyteremtés és a növekedés fellendítését szolgáló, egyenlőtlenségek elleni küzdelemről (2016/2269(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 9. cikkére,
- tekintettel a felülvizsgált Európai Szociális Chartára,
- tekintettel az uniós foglalkoztatásról és társadalmi helyzetről szóló, 2015. szeptemberi negyedéves bizottsági áttekintésre,
- tekintettel a „Mérleg az Európa 2020 – az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiájáról” című, 2014. március 5-i bizottsági közleményre (COM(2014)0130),
- tekintettel a Bizottság „Foglalkoztatási és szociális fejlemények Európában (2012)” című, 2012. évi kiadványára,
- tekintettel a Bizottság 2013. február 20-i szociális beruházási csomagjára, ezen belül is a „Beruházások a gyermekek érdekében: a hátrányos helyzetből való kitörés” című ajánlására,
- tekintettel „A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformja: A szociális és területi kohézió európai keretrendszere” című, 2010. december 16-i bizottsági közleményre (COM(2010)0758),
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020) és az Európa 2020 stratégiáról szóló 2010. június 16-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a nemek közötti nyugdíjszakadék megszüntetése és megelőzése érdekében egy uniós stratégia szükségességéről szóló, 2017. június 14-i állásfoglalására²;
- tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióban – 2014–2015” című, 2017. március 14-i állásfoglalására³,
- tekintettel a szociális jogok európai pilléréről szóló 2017. január 19-i állásfoglalására⁴,

¹ HL C 236. E, 2011.8.12., 57. o.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0260.

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0073.

⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0010.

- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 71. ülészsaka kapcsán a Tanácshoz intézett 2016. július 7-i ajánlására¹,
- tekintettel a növekvő rezsiköltségek fényében a szegénység elleni küzdelem célkitűzésének eléréséről szóló 2016. április 14-i állásfoglalására²,
- tekintettel „Az egyenlőtlenségek csökkentése, különös tekintettel a gyermekszegénységre” című 2015. november 24-i állásfoglalására³,
- tekintettel az EU hajléktalansággal kapcsolatos stratégiájáról szóló, 2014. január 16-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel „A válság hatása a kiszolgáltatott helyzetű csoportok ellátáshoz való hozzáférése” című 2013. július 4-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel a Bizottság „Szociális beruházás a növekedés és a kohézió érdekében, többek között a 2014–2020-as időszakra szóló Európai Szociális Alapon keresztül” című közleményéről szóló 2013. június 12-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformjáról szóló 2011. november 15-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel „A nőket sújtó szegénység megjelenési formáiról az Európai Unióban” című 2011. március 8-i állásfoglalására⁸,
- tekintettel 2011. március 8-i állásfoglalására az egészségügyi egyenlőtlenségek csökkentéséről az EU-ban⁹,
- tekintettel a szegénység elleni küzdelemben a minimáljövedelem szerepéről és Európában a befogadó társadalom előmozdításáról szóló 2010. október 20-i állásfoglalására¹⁰,
- tekintettel az EU-ban a társadalmi integráció előmozdításáról és – a gyermekszegénységet is ideértve – a szegénység elleni küzdelemről szóló 2008. október 9-i állásfoglalására¹¹,
- tekintettel „Az egyenlőtlenségek elleni küzdelem az inkluzív és fenntartható gazdasági növekedés fellendítése érdekében az EU-ban” című O-000047/2016 sz. szóbeli választ igénylő kérdésre,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Európai minimáljövedelem és

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0317.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0136.

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0401.

⁴ HL C 482., 2016.12.23., 141. o.

⁵ HL C 75., 2016.2.26., 130. o.

⁶ HL C 65., 2016.2.19., 68. o.

⁷ HL C 153. E, 2013.5.31., 57. o.

⁸ HL C 199. E, 2012.7.7., 77. o.

⁹ HL C 199. E, 2012.7.7., 25. o.

¹⁰ HL C 70. E, 2012.3.8., 8. o.

¹¹ HL C 9. E, 2010.1.15., 11. o.

szegénységi mutatók” című 2013. december 10-i véleményére,

- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformja: A szociális és területi kohézió európai keretrendszere” című 2011. június 15-i véleményére¹,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Munka és szegénység: egy nélkülözhetetlen globális koncepció felé” című 2009. szeptember 30-i véleményére,
- tekintettel a Régiók Bizottsága „A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni európai platform” című 2011. március 31-i véleményére²,
- tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottságnak az Európai Unióban fennálló szociális helyzetről szóló 2015. március 10-i 2014. évi éves jelentésére³,
- tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság „A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni európai platform: az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezése” című 2011. február 15-i véleményére⁴,
- tekintettel az Eurofound „Harmadik európai életminőség-felmérés – Életminőség Európában: a válság hatása” című jelentésére,
- tekintettel az Eurofound „Harmadik európai életminőség-felmérés – Életminőség Európában: társadalmi egyenlőtlenségek” című jelentésére,
- tekintettel a „Jövedelmi egyenlőtlenségek és foglalkoztatási minták Európában a gazdasági világválság előtt és után” című Eurofound-jelentésre,
- tekintettel az Eurofound által készített, a 6. európai munkakörülmény-felmérésről szóló áttekintő jelentésre,
- tekintettel a „Társadalmi mobilitás az Unióban” című Eurofound-jelentésre,
- tekintettel az „Új foglalkoztatási formák” című Eurofound-jelentésre,
- tekintettel az Eurofoundnak „A kiküldött munkavállalók díjazása terén tapasztalható különbségek: az egyenlő bánásmód elvének megsértése” című aktualizált jelentésére, amely részletes áttekintést nyújt a kormányoknak és a szociális partnereknek az „egyenlő munkáért egyenlő díjazás” elvével kapcsolatos álláspontjáról Európa-szerte,
- tekintettel „A munka világának fejleményei Európában: az EurWORK 2016. évi éves felülvizsgálata” című Eurofound-jelentésre, és különösen a „Béregyenlőtlenségek a munkahelyeken és máshol – bizonyítékok, viták és politikák” című fejezetére,
- tekintettel „A foglalkoztatás átalakulása és a bérek egyenlőtlensége: Európai Munkakörfigyelő 2017” című Eurofound-jelentésre,
- tekintettel a „Nők, férfiak és munkakörülmények Európában” című Eurofound-jelentésre,

¹ HL C 248., 2011.8.25., 130. o.

² HL C 166., 2011.6.7., 18. o.

³ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7744&visible=0>

⁴ A szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleménye a Tanács részére, az Európai Unió Tanácsa, 6491/11., SOC 124, 2011. február 15.

- tekintettel a Bizottságnak a 2016. év tavaszára vonatkozó európai gazdasági előrejelzésére¹,
 - tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjére és egészen pontosan annak 10. fenntartható fejlesztési céljára („Az országok közötti és az azokon belüli egyenlőtlenségek csökkentése”),
 - tekintettel a Bizottság „Foglalkoztatás és szociális fejlemények Európában 2007: A foglalkoztatás mint prioritás” című jelentésére,
 - tekintettel az OECD „Egy csónakban evezünk: avagy miért előnyös a kisebb egyenlőtlenség mindenki számára” című, 2015. május 21-i jelentésére,
 - tekintettel az OECD „Megosztva győzhetünk: miért növekszik az egyenlőtlenség” című, 2011. december 19-i jelentésére,
 - tekintettel az OECD „Az egyenlőtlenségek fokozódása: jövedelemelosztás és szegénység az OECD országokban” című, 2008. októberi jelentésére,
 - tekintettel az IMF „Újraelosztás, egyenlőtlenség és növekedés” című, 2014. február 17-i belső vitaanyagára²,
 - tekintettel az IMF „Egyenlőtlenség és fenntarthatatlan növekedés: ugyanazon érme két oldala?” című, 2011. április 8-i belső vitaanyagára³,
 - tekintettel az ILO „A munka világa 2013: A gazdasági és szociális szövet befoltozása” című 2013. június 3-i jelentésére, és annak „Pillanatfelvétel az Egyesült Államokról” című fejezetére,
 - tekintettel a DRIVERS For Health Equity project részeként a londoni University College által 2014 szeptemberében kiadott, a „Társadalmi egyenlőtlenségek a koragyermekkorai egészség és fejlődés vonatkozásában: Európa egészére kiterjedő, rendszerezett szakirodalmi áttekintés” című jelentésre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság módosítások formájában megfogalmazott álláspontjára (A8–0340/2017),
- A. mivel az egyenlőség és a méltányosság az európai értékek közé tartozik, valamint az EU és a tagállamok számára az európai társadalmi modell sarokkövét jelenti; mivel a foglalkoztatás előmozdítása egy olyan tagállami és uniós célkitűzés, amely a tartósan magas foglalkoztatás megteremtésére és a kirekesztés elleni küzdelemre irányul;
- B. mivel az egyenlőtlenség alááshatja a társadalmi bizalmat, és lerombolhatja a demokratikus intézmények támogatását; mivel az egyenlőtlenség elleni küzdelmet

¹ Európai Bizottság, 25. sz. intézményi dokumentum, 2016. május.

² Szerzők: Jonathan D. Ostry, Andrew Berg és Charalambos G. Tsangarides.

³ Szerzők: Andrew Berg és Jonathan D. Ostry.

gazdasági, társadalmi és területi szempontból is meg kell vizsgálni, hogy az egész Európai Unióban előmozdítsák a harmonikus fejlődést;

- C. mivel az egyenlőtlenség alatt egyformán értendő az egyes személyek közötti bérszakadék és az egyének lehetőségeinek elvesztése, ami akadályozza képességeik és készségeik lehetséges fejlődését, gátolja fejlődésüket, következésképpen pedig a társadalomhoz való lehetséges hozzájárulásukat;
- D. mivel a kereslet hanyatlása mögött, az euróövezetben több mint 10 éve tomboló, pénzügyi és gazdasági válság áll;
- E. mivel az egyenlőtlenség és a munkanélküliség csökkenti a valódi keresletet, visszafogja az innovációt, és fokozhatja a pénzügyi sebezhetőséget; mivel a nagy és egyre növekvő egyenlőtlenségek nem csak a szegénység felszámolása felé történő haladást hátráltatják, hanem a társadalmi befogadás és a társadalmi kohézió fokozására irányuló erőfeszítéseket is;
- F. mivel az egyenlőtlenségek elleni küzdelem serkentheti a munkahelyteremtést és a növekedést, ugyanakkor csökkentheti a szegénységet; mivel az Unióban az összes munkanélküli személy 47,5%-a 2015-ben ki volt téve a szegénység kockázatának¹;
- G. mivel az IMF-hez² és az OECD-hez³ hasonló nemzetközi intézmények szerint az egyenlőtlenség aláássa a növekedést és a minőségi munkahelyek létrehozását⁴, a túl nagymértékű és növekvő egyenlőtlenségek pedig közvetlen társadalmi költségekkel járnak, akadályozzák a társadalmi mobilitást, ezenfelül most és a jövőre nézve is gátolhatják a fenntartható növekedést;
- H. mivel az Európa 2020 stratégia öt célkitűzésének egyike szerint legalább 20 millióval kell csökkenteni a szegénység és a társadalmi kirekesztés által sújtott, illetve veszélyeztetett lakosok számát, a 2008-as 115,9 millióról 2020-ig legfeljebb 95,9 millióra; mivel 2015-ben 117,6 millió ember volt kitéve a szegénység és a társadalmi kirekesztettség kockázatának, 1,7 millióval túllépve a 2008-as adatot; mivel 2012-ben az EU-ban 32,2 millió fogyatékossgal élő személy volt kitéve a szegénység és a társadalmi kirekesztettség kockázatának; mivel 2013-ban az EU-28 területén 26,5 millió gyermeket fenyegetett a szegénység vagy társadalmi kirekesztés veszélye; mivel a társadalomnak a szegénység vagy kirekesztettség kockázatának kitett aránya még mindig elfogadhatatlanul magas, mintegy 23,7%, és bizonyos tagállamokban továbbra is rendkívül magas; mivel ezenfelül az energiaszegénység továbbra is olyan magas, hogy az Unió lakosságának érintett 11%-a a gazdasági hátrány ördögi körébe kerül⁵;

¹ Eurostat http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Income_distribution_statistics

² IMF (2015) „A jövedelmi egyenlőtlenségek okai és következményei: globális áttekintés”. Belső vitaanyag, SDN/15/13, Washington, D.C.: International Monetary Fund.
<http://www.imf.org/external/pubs/ft/sdn/2015/sdn1513.pdf>

³ OECD (2015) – „Egy csónakban evezünk: Miért kedvez mindenkinek a kisebb mértékű egyenlőtlenség?”, Párizs: OECD Publishing.

⁴ IMF (2017) 17/76. sz. munkadokumentum, „Az egyenlőtlenség súlya”. Szerzők: Francesco Grigoli és Adrian Robles, Washington, D.C.: Nemzetközi Valutaalap.

⁵ Eurostat: Eurostat: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/images/f/f8/People_at_risk_of_poverty_or_social_exclusion%2C_EU-27_and_EU-28%2C_2005-2015.JPG

- I. mivel a válság következtében megnövekedett egyenlőtlenség különösen a nőket sújtotta, súlyosbítva szegénységüket, és egyre jobban kiszorítva őket a munkaerőpiacról; mivel a nők és férfiak közti egyenlőségről szóló létező és kiegészítő jogszabályok hatékony végrehajtása és az aktuális szakpolitikai keret fejlesztése révén növelni kell a nők munkaerőpiaci részvételét a munka és a magánélet közötti egyensúly megerősítése céljából;
- J. mivel pozitív korreláció van a nők és férfiak közti fokozottabb egyenlőség és az erősebb gazdasági növekedés, a befogadás, a munkahelyteremtés és a vállalkozások fellendülése között; mivel a foglalkoztatási egyenlőtlenség csökkentése nemcsak az egyenlő bánásmód megteremtésének, hanem a munkaerőpiaci hatékonyság és versenyképesség biztosításának eszköze is;
- K. mivel az OECD kiemelte, hogy „az egyenlőtlenség 1 Gini-ponttal való csökkentése a következő öt évben 0,8%-os össznövekedést jelentene”¹;
- L. mivel a növekvő egyenlőtlenség a nemzeti jövedelem csökkenő bérhányadával jár; mivel a foglalkoztatottság már nem jelent biztosítékot a szegénység ellen, és mivel az egyenlőtlenségek csökkentése érdekében tisztességes munkakörülményekre van szükség;
- M. mivel az Eurofound szerint az atipikus foglalkoztatás olyan munkaviszonyt jelent, amely nem igazodik a teljes munkaidős, szabályos és határozatlan időre szóló, hosszú időn keresztül egyetlen munkáltatóhoz köthető munkaviszony hagyományos vagy tipikus modelljéhez; mivel az ILO szerint „a nem hagyományos foglalkoztatási formák” a hagyományos foglalkoztatástól eltérő több foglalkoztatási típus gyűjtőfogalma, ideértve az ideiglenes foglalkoztatást, a részmunkaidős foglalkoztatás és az ügyeleti munka, a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzés és egyéb többoldalú foglalkoztatási kapcsolatok, valamint a burkolt foglalkoztatás és a függő viszonyal járó önfoglalkoztatás;
- N. mivel a megnövekedett egyenlőtlenség csökkent társadalmi mobilitással, kevesebb emberi képességgel, valamint az alapvető jogok és szabadságok korlátozásával jár; mivel az Eurofound „Társadalmi mobilitás az EU-ban” című 2017-es jelentése² bizonyítékkal szolgál arról, hogy a szociális háttér sok tagállamban továbbra is meghatározza az életesélyeket;
- O. mivel a tagállamok nemzetgazdaságának gazdasági növekedése sok tényezőtől függ; mivel az egyenlőtlenség kedvezőtlen hatással lehet a növekedésre; mivel az IFM globális szinten fordított kapcsolatot talált a felső 20% jövedelemben való részesedése és a gazdasági növekedés között, azaz ha a felső 20% jövedelemben való részesedése 1 százalékponttal nő, akkor a következő öt évben ténylegesen 0,08 százalékponttal kisebb lesz a GDP növekedése; mivel ugyanakkor az alsó 20% jövedelemből való részesedésének hasonló arányú növekedése esetén a növekedés 0,38 százalékponttal lesz magasabb;
- P. mivel az egyenlőtlenség sokrétű jelenség, amely nemcsak pénzügyi kérdésekre

¹ OECD (2015) – „Egy csónakban evezünk: Miért kedvez mindenkinek a kisebb mértékű egyenlőtlenség?”, 67.o.

² Eurofound (2017), „Társadalmi mobilitás az EU-ban”, Luxembourg: Az Európai Unió Kiadóhivatala.

korlátozódik, hanem azokat a lehetőségeket is érinti, amelyek eltérő módon kínálkoznak az emberek számára többek között nemtől, etnikai származástól, fogyatékoságtól, szexuális irányultságtól, földrajzi helyzettől vagy életkortól függően; mivel a munkához való hozzáférés terén és a munkában tapasztalható többszörös egyenlőtlenség veszélyezteti az emberek egészségét és jóllétét, valamint pénzügyi lehetőségeit, és ezért alacsony termelékenységhez vezethet;

- Q. mivel az egyenlőtlen mértékű szociális védelemre vonatkozó elemzést az Eurofound új foglalkoztatási formákról szóló jelentése¹ tartalmazza, amely e foglalkoztatási formák közül a szociális védelem szempontjából külön megvizsgálta a legproblémásabbat, mégpedig az alkalmi munkát, példákat sorol fel azokra a jogszabályokra, amelyek kifejezetten kizárják hatályuk alól az alkalmi munkavállalókat, illetve olyanokra is, amelyek figyelembe kívánják venni őket, jellemzően a jövedelmi küszöbértékekből való kompenzálás révén; mivel az utalványalapú munka és a munkavállalók stratégiai megosztása példaként szolgál az olyan nem hagyományos foglalkoztatási formákra, amelyek az alkalmi vagy részmunkaidős munkavégzés tekintetében kívánnak megoldást nyújtani a nem megfelelő szociális védelemre;
- R. mivel a foglalkoztatási minták átalakulásából eredő béregyenlőtlenség kérdését az Eurofound az „Európai Munkakörfigyelő 2017” című kiadványában² járta körül, amely arra a következtetésre jutott, hogy a 2005 és 2014 között tapasztalt növekvő béregyenlőtlenség főként annak volt betudható, hogy a munkaerőpiac deregulációjával és az egységes munkaszerződések megszűnésével kapcsolatos, a munkahelyek polarizációjával és a szakmák fejlődésével járó, valamint a technológiai változásokkal és a kevésbé fontos szerepet játszó készségeket érintő súlyponteltolódásokkal összefüggésben bekövetkezett folyamathoz kapcsolódóan megváltozott a bérek foglalkozásokon belüli megoszlása;
- S. mivel a nagyobb jövedelmi egyenlőtlenségeket mutató társadalmakban gyakoribb a rossz egészségi állapot és az erőszak, rosszabb eredményeket érnek el a számolási és írás-olvasási készségek terén, gyakoribb az elhízás, magasabb a bebörtönzési ráta, valamint magasabb a gyilkossági ráta is³; mivel az egyenlőbb társadalmak esetében kevesebb jóléti kiadás hárul az államra;
- T. mivel az egész élet során megjelenő egyenlőtlenségek az időskori egyenlőtlenségekben is megmutatkoznak, úgymint a várhatóan rövidebb egészségesen eltöltött élettartam, időskori szegénység, valamint a nemek közötti mintegy 40%-os nyugdíjszakadék; mivel a mindenki számára fenntartható fejlődés eléréséhez a szegénység felszámolását célzó európai stratégiák szükségesek;
- U. mivel a gazdasági biztonság az emberi önmegvalósítás fontos tényezője;
- V. mivel a Tanács 2015. október 5-én következtetéseket fogadott el a nyugdíjak megfelelőségéről szóló, az EU-ban az időskori jövedelmek jelenlegi és jövőbeli

¹ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1461en.pdf

² https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1710en.pdf

³ „Egyenlőtlenség és mentális betegség”, R. Wilkinson és K. Pickett, Egészségügyi Szolgáltatások Tanszék, University of York, Egyesült Királyság; online kiadás 2017. május 25-én; [http://dx.doi.org/10.1016/S2215-0366\(17\)30206-7](http://dx.doi.org/10.1016/S2215-0366(17)30206-7)

megfelelőségét elemző 2015. évi jelentésről, amelyben kifejti azon véleményét, miszerint „döntő jelentőségű, hogy az állami nyugdíj-, illetve egyéb szociális védelmi rendszerek megfelelő biztosítékokkal rendelkezzenek azon nők és férfiak tekintetében, akiknek a munkalehetőségei nem teszik vagy nem tették lehetővé elegendő nyugdíjjogosultság felhalmozását; e biztosítékok közé tartoznak mindenekelőtt a nyugdíjminimumok vagy egyéb, időskorúakra vonatkozó minimumjövedelem-előírások”¹;

- W. mivel a kellő közoktatási források hiánya jelenti a jövőbeli társadalmi különbségek és a fokozódó egyenlőtlenség egyik fő okát;
- X. mivel 2005 és 2015 között az Unióra vonatkozó Gini-együttható 30,6-ról 31-re emelkedett, és a népesség 20%-át kitevő legfelső és legalsó rétegek közötti jövedelmi egyenlőtlenség 4,7-ről 5,2-re növekedtek; mivel a pénzügyi szegénység veszélyének kitétt személyek aránya szorosan összefügg a jövedelmi egyenlőtlenséggel, továbbá 2005 óta folyamatosan nőtt a pénzügyi szegénység; mivel 2008 és 2014 között növekedett az egyenlőtlenség a tagállamokban a háztartások rendelkezésére álló jövedelem tekintetében²;
- Y. mivel a tagállamokon belül és a tagállami gazdasági növekedésben megfigyelhető különbségek az Unión belül gazdasági egyensúlyhiányhoz vezetnek; mivel e túlságosan egyenlőtlen gazdasági folyamatok rendkívül nagy munkanélküliséggel küzdő és elszegényedett területeket hoztak létre;
- Z. mivel az egyenlőtlenségek globális alakulása összhangban van azzal, hogy a fejlődő országokban az 1980-as évek óta folyamatosan nő az egyenlőtlenség az OECD szerint³, néhány kivétellel a gazdasági ciklustól függetlenül nőtt az egyenlőtlenség, így a Gini-együttható 1980 és 2013 között három százalékponttal (0,29-ről 0,32-re) nőtt, ami a legutóbbi évtizedeket tekintve 10%-os növekedést jelent;
- AA. mivel bár az egyenlőtlenség szintjét számos tényező befolyásolja, strukturális szinten azokat az intézményeknek és a politikai felszólalások szerzőinek kell konkrétan kezelniük; mivel az EU-ban a beruházások terén hiány tapasztalható, és az állami és a magánberuházások olyan kulcsfontosságú tényezők, amelyek a foglalkoztatás fokozása révén hozzájárulhatnak az egyenlőtlenség csökkentéséhez; mivel a szerkezeti hiányosságokat megfelelően kezelni kell; mivel az Európai Stratégiai Beruházási Alapot (ESBA) várhatóan frissítik a beruházási hiány kezelése végett;
- AB. mivel az egyenlőtlenséggel kapcsolatos tendenciák nem feltétlenül esnek egybe a szegénység általános és szélsőséges formáival, többek között a hajléktalansággal kapcsolatos tendenciákkal;

¹ COREPER I, „Megfelelő szintű nyugdíjak az előregedő társadalmak fényében – Tervezet – A Tanács következtetései = A következtetések elfogadása”, 12352/15, <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12352-2015-INIT/hu/pdf>

² Eurofound (2017), „Jövedelmi egyenlőtlenségek és foglalkoztatási minták Európában a gazdasági világválság előtt és után”.

³ OECD (2015) – „Egy csónakban evezünk: Miért kedvez mindenkinek a kisebb mértékű egyenlőtlenség?”, Párizs: OECD Publishing.

- AC. mivel a fenntartható és állandó lakhatással kapcsolatos megfelelő támogatás és finanszírozás biztosítása rendkívül fontos a foglalkoztatáshoz, az oktatáshoz és az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint az integráció és a helyi szintű elfogadás megerősítése szempontjából; mivel a környezet élhetőségének garantálása és a szegregáció elleni küzdelem az integráció támogatásának és az egyenlőtlenségek csökkentésének fontos részét képezi;
- AD. mivel az Eurostat szerint az EU-ban a szegénységi kockázati ráta 2015-ben 24,4%, a gyermekek tekintetében pedig 26,9% volt;
- AE. mivel a nők aránytalan mértékben érinti a válság, és mivel a zöld munkahelyek a válsággal szemben a többi munkahelynél ellenállóbbaknak bizonyultak;
- AF. mivel a nők jobban ki vannak téve a szegénység és a bizonytalanság veszélyének;

Európai politikai koordináció létrehozása az egyenlőtlenség leküzdésére

1. megerősíti, hogy az egyenlőtlenség fenyegeti az európai projekt jövőjét, rombolja legitimitását, és károsítja az Unióba mint a szociális fejlődés motorjába vetett hitet, amelynek dimenzióját az Uniónak fejlesztenie kell; emlékeztet rá, hogy a jelenlegi egyenlőtlenségek kedvezőtlen hatást gyakorolnak, és aláássák a politikai és társadalmi stabilitást; hangsúlyozza, hogy továbbra is a felfelé irányuló konvergencia előmozdítása és valamennyi európai polgár életének javítása jelenti a további integráció hajtóerejét;
2. határozottan úgy véli, hogy az egyenlőtlenség csökkentését az egyik legfőbb prioritásként kell kezelni európai szinten, nemcsak a szegénység leküzdése vagy a konvergencia előmozdítása céljából, hanem úgy is, mint a gazdasági fellendülés, a tisztességes munkahelyek teremtése, a társadalmi kohézió és a közös jólét előfeltételét;
3. kiemeli, hogy az egyenlőtlenség csökkentése alapvető fontosságú a méltányosabb és stabilabb demokráciák előmozdítása, a kettős mérce nélküli egyenlő bánásmód biztosítása, a populizmus, a szélsőségeség és az idegengyűlölet perifériára szorítása, valamint annak biztosítása céljából, hogy az európai projektet minden polgár a magáénak érezze;
4. emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Európai Uniónak teljesítenie kell a Szerződésekben rögzített kötelezettségvállalásait, azaz elő kell mozdítania népei jólétét, a teljes foglalkoztatást és a szociális fejlődést, a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és férfiak közötti egyenlőséget, az eltérő társadalmi-gazdasági háttérű polgárok közötti egyenlőséget, a generációk közötti szolidaritást, valamint a gyermekjogok védelmét, és valamennyi kiszolgáltatott vagy marginalizálódott személy társadalmi befogadását;
5. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a saját hatáskörüknek megfelelően értékeljék a gazdaságpolitikai koordináció teljesítményét és eredményeit, figyelembe véve a szociális fejlődés és a társadalmi igazságosság alakulását az Unióban; megállapítja, hogy az európai szemeszter nem kezelte prioritásként e célok elérését és az egyenlőtlenség csökkentését; sürgeti a Bizottságot, hogy javítsa a szakpolitikai koordinációs folyamatot az olyan kedvezőtlen tendenciák megfelelőbb nyomon követése, megelőzése és kiigazítása érdekében, amelyek fokozhatják az

egyenlőtlenségeket és gyengíthetik a társadalmi folyamatokat, illetve hátrányosan érintik a társadalmi igazságosságot, szükség esetén megelőző és kiigazító intézkedéseket léptetve életbe; úgy véli, hogy a gazdasági egyenlőtlenségek elleni küzdelemre irányuló konkrét szakpolitikákat kell kidolgozni, és adott esetben bevezetni az európai szemeszteren belül;

6. úgy véli, hogy a szociális intézkedések bizonyos esetekben mérséklő intézkedésnek tekintendők, és azokat gazdaságpolitikákkal és szociálisan felelős strukturális reformokkal kell kiegészíteni a hosszú távú pozitív és fenntartható gazdasági növekedés és az egyenlőtlenségek közép- és hosszú távon való strukturális csökkentésének megvalósítása érdekében; úgy véli, hogy a közös foglalkoztatási jelentés szociális eredménytáblája – a túlzott mértékű társadalmi egyenlőtlenségek korai előrejelző rendszereként – meghatározóbb szerepet játszhat az európai szemeszterben;
7. figyelembe veszi az ajánlások mérsékelt és folyamatosan csökkenő végrehajtási rátáját, ami 2014-ben 29% volt; kéri a Bizottságot, hogy 2018 közepéig nyújtson be egy jelentést a Parlament és a Tanács részére, amelyben elemzi és összehasonlítja az országspecifikus ajánlások tekintetében elért eredményeket és hatásokat, illetve az európai szemeszter és a különböző uniós programok keretében hozott, a gazdasági válság nyomán kialakult egyenlőtlenségek leküzdésére irányuló intézkedéseket, valamint az egyenlőtlenségek elleni küzdelemmel kapcsolatban vázoljon fel további szakpolitikai ajánlásokat;
8. sürgeti a Bizottságot, hogy az európai szemeszter keretében és a nemzeti hatáskörök sérelme nélkül becsülje meg jobban a jövedelmek és a vagyon elosztásában megnyilvánuló egyensúlyhiányokat, aminek egyéni részletes vizsgálati jelentésekkel kell együtt járnia, ha egyensúlyhiányt tárnak fel, ezzel kötve össze a gazdasági koordinációt a foglalkoztatással és a szociális hatékonysággal; kéri a Bizottságot, hogy alkosson pontos és naprakész képet a jövedelmi és vagyoni helyzettel, a társadalmi kohézióval és a társadalmi befogadással kapcsolatos, országok közötti és országokon belüli különbségekről, valamint a szakpolitikai döntéshozatalhoz szükséges javaslatait és ajánlásait megbízható és részletes adatok alapján dolgozza ki; kéri a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy a helyzet nyomon követésére melyek lennének a gazdasági egyenlőtlenség hiteles mutatói (Gini-index, Palma-index, Theil-index, a munkajövedelmek aránya, a minimálbér 1 főre eső GDP-hez vagy az átlagbérekhez viszonyított aránya stb.), és hogy kövesse nyomon az egyenlőtlenségek kialakulását, figyelembe véve az átfogó versenyképességet és valamennyi tényező produktivitását;
9. megerősíti, hogy az EUMSZ 174. cikkében foglaltaknak megfelelően a súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiók, mint például a legészakibb, rendkívül gyéren lakott régiók, valamint a szigeti, a határon átnyúló és a hegyvidéki régiók, továbbá az elnéptelenedett és a legkülső régiók sokkal nehezebben biztosítják a közszolgáltatásokhoz – például az egészségügyhöz vagy az oktatáshoz – való hozzáférést, és emiatt az ilyen szolgáltatások nyújtása általában sokkal költségesebb az államháztartás számára, és az állampolgároknak többet kell utazniuk, hogy ezekhez hozzáférjenek;
10. megismétli, hogy olyan beruházásokat kell végrehajtani, amelyek a jobb területi összekapcsolódást célozzák meg, és megerősítik a súlyos és állandó természeti vagy

demográfiai hátrányban lévő régiók ipari szerkezetét, különös tekintettel a széles sávú hozzáférésre;

11. sürgeti a Bizottságot, hogy az európai strukturális és beruházási alapoknak és az Európai Stratégiai Beruházási Alapnak a tagállami és regionális szociális és gazdasági szükségletek kielégítésére való célzottabb és stratégiai szemléletű felhasználása révén mozdítsa elő a szociális védelemmel, szolgáltatásokkal és infrastruktúrákkal kapcsolatos ambiciózus tagállami beruházásokat;
12. megismétli a felfelé irányuló konvergenciát előmozdító, a Szerződésekben megállapított hatáskörmegosztást figyelembe vevő, a szociális jogok hiteles európai pillére létrehozására, illetve a GMU mélyebb és méltányosabb szociális dimenziója felépítésére tett felhívását, az uniós polgárok számára valódi szociális fejlődés és egyenlő feltételek, mint az európai integráció következő szakasza biztosítására szánt szükséges jogalkotási, intézményi és pénzügyi eszközökkel; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy konkrét ütemtervet a GMU szociális dimenziójának kiteljesítéséről;
13. felhívja a Bizottságot, hogy fokozott erőfeszítésekkel működjön együtt a tagállamokkal az Európa 2020 stratégiában foglalt összes célkitűzés, ezen belül is a szegénység és a társadalmi kirekesztés 20 millió fővel való csökkentésére irányuló cél elérése érdekében, valamint hangolja össze az Európa 2020 stratégia hatókörét a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrenddel, hogy az foglalja magában céljai között az egyenlőtlenség és a mélyszegénység elleni küzdelmet is; kéri a Bizottságot, hogy továbbra is kövesse szorosan figyelemmel, hogy az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek végrehajtása be legyen ágyazva az európai szemeszterrel kapcsolatos eljárásba, és vegye figyelembe az Európa 2020 stratégia kiemelt mutatóira vonatkozó Eurostat-eredménytáblát az európai szemeszter eljárásban és az országspecifikus ajánlásokban is;
14. kéri a Bizottságot és tagállamokat – emlékeztetve rá, hogy az utóbbiak felelősek elsősorban a szociális politikáikért, amelyeket az európai fellépéseknek támogatniuk kell, és ki kell egészíteniük azokat –, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a jövedelmi csoportok közötti egyenlőtlenség csökkentésére, és mozdítsák elő a mindenki számára tisztességes munkakörülményeket, közoktatást, az egészségügyet, nyugdíjat, megfelelő közszolgálati infrastruktúrát és szociális szolgáltatásokat biztosító, illetve egyenlős esélyeket ösztönző megfelelő intézkedési keretrendszer megteremtését; hangsúlyozza, hogy egy ilyen keretrendszer lehetővé tenné egy jól működő „társadalmi felvonó” létrejöttét;
15. hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetésben kell meghatározni az egyenlőtlenség csökkentésére és a társadalmi kohézió növelésére vonatkozó megfelelő szakpolitikák végrehajtását;
16. hangsúlyozza az alapvető jogok elsőbbségét; hangsúlyozza, hogy a munkajog és a magas szociális normák alapvető szerepet töltenek be a gazdaságok egyensúlyának helyreállításában, a jövedelmek támogatásában, valamint a beruházási kapacitás ösztönzésében; emlékeztet az EU Alapjogi Chartájában foglalt szociális jogok tiszteletben tartásának fontosságára, beleértve a szakszervezetek jogait és szabadságait, a kollektív tárgyalásokhoz való jogot, továbbá a munkavállalókkal szembeni egyenlő bánásmód érvényesítését;

17. rámutat arra, hogy nem hagyható figyelmen kívül az ágazati politikák fontossága a jövőre nézve az egyenlőtlenségek csökkentése szempontjából, és különösen arra, hogy tovább kell fejleszteni a belső piacot és szükség van egy beruházási politikára európai és nemzeti szinten (pl. nagy infrastruktúrák, egészségügy, oktatás), továbbá hogy az energiapolitika kialakításának minden tekintetben figyelembe kell vennie az ilyen politikák által az esélyegyenlőség biztosítása szempontjából kínált gazdasági, társadalmi és területi tényezőkkel kapcsolatos lehetőségeket; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve dolgozzon ki munkahelyteremtési, vállalkozási és innovációs stratégiákat, melyek elősegítik a zöld munkahelyekbe, a szociális, az egészségügyi és a gondozási ágazatba, valamint a szociális gazdaságba való stratégiai befektetéseket, mivel az ezekben rejlő foglalkoztatási potenciál kiaknázatlan;

A tisztességes munkahelyek létrehozására és a minőségi foglalkoztatásra irányuló intézkedések

18. aggodalmát fejezi ki az Unióban az egyenlőtlenség válság utáni alakulása miatt, amelyet jórészt a növekvő munkanélküliség okozott¹; úgy véli, hogy a munkanélküliség egyenlőtlenségek forrását képezi, és hogy a legfőbb munkanélküliségi góccokat megcélzó, tisztességes munkahelyek létrehozására és a minőségi foglalkoztatásra irányuló politikák segíthetnék a legsó jövedelmi ötödbe tartozó háztartások jövedelmének növelését;
19. hangsúlyozza, hogy ezenfelül a munkanélküliség magas szintje leszorítja a béreket, és bizonyos esetekben káros hatással lehet a munkavégzést és a társadalmi létet övező feltételekre; hangsúlyozza, hogy a munkanélküliség elleni küzdelem szükséges, de nem elégséges feltétele az egyenlőtlenségek csökkentésének;
20. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés (IFK) 2017–2020 közötti időszakra vonatkozó finanszírozási szintjének legalább 21 milliárd EUR-ra való megemelésére, hogy jobban elérje a 30 év alatti fiatalokat is; felhívja a Bizottságot, hogy járuljon hozzá az ifjúsági garancia jobb végrehajtásához, és e célból fordítson nagyobb figyelmet a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő, gyakran összetett igényekkel rendelkező fiatalokra, figyelembe véve az Európai Számvevőszéknek az IFK felhasználásáról szóló jelentése legújabb eredményeit, és biztosítva a végrehajtás és az értékelés pontosságát és átláthatóságát;
21. rámutat arra, hogy szorosabban figyelemmel kell kísérni az ifjúsági garanciából/ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésből kilépő fiatalokat annak érdekében, hogy tartósan és hatékonyan beilleszkedjenek a munkaerőpiacra; felszólítja a Bizottságot, hogy tanulmányozza az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés még rugalmasabbá tételének lehetőségét – az ifjúságpolitika terén jól teljesítő országok számára is –, és építsen be az oktatásból a munkába átlépő fiatalok védelmét szolgáló mechanizmusokat annak kompenzálása érdekében, hogy a fiatalok ki vannak zárva a járulékfizetésen alapuló európai szociális védelmi rendszerekből;
22. hangsúlyozza, hogy az ifjúsági garanciához és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezéshez hasonló programok nem helyettesíthetik a tagállamok saját

erőfeszítéseit az ifjúsági munkanélküliség leküzdése és a fenntartható munkaerőpiaci integráció előmozdítása terén; elismeri, hogy a színvonalas és elérhető oktatás döntő tényező az egyenlőtlenségek leküzdése szempontjából; ezért a közoktatás és az egész életen át tartó tanulás terén fokozott beruházásokat kér;

23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hangsúlyozzák a zöld munkahelyek előmozdításának szükségességét és ösztönözzék a foglalkoztatást a vidéki és hanyatló területeken, továbbá tegyék vonzóbbá e területeket a nők számára;
24. felhívja a Bizottságot, hogy az ESZA-n és az európai szemeszter eljáráson keresztül, továbbá felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti reformprogramjaikon keresztül biztosítsák a tartósan munkanélküliek munkaerőpiaci integrációjáról szóló tanácsi ajánlásban felvázolt nemzeti szintű intézkedések teljes körű végrehajtását;
25. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a gazdasági és monetáris uniót egészítsék ki egy teljesen körű, kiterjedt szociális védelmet nyújtó európai munkaerőpiaccal; úgy véli, hogy a jól működő munkaerőpiacok és az összehangolt és szilárd jóléti rendszerek létfontosságúak az európai monetáris unió sikeréhez, valamint az euróövezeten belüli gazdasági, társadalmi és területi kohézió irányában ható szélesebb, felfelé irányuló konvergenciafolyamat részét képezik; felhívja a Bizottságot, hogy ennek értelmében terjesszen elő egy tanulmányt arról, hogy az EU miként tudja támogatni és előmozdítani a nemzeti szintű garantált állami foglalkoztatási programokat;
26. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy az egész Unióban jobban hangolják össze az oktatást és a képzést a munkaerő-piaci igényekkel, több mobilitási lehetőséget teremtve és javítva a munkaerő-felvételi és képzési stratégiákat – különösen a munkahelyi képzés és célzott befektetések révén –, ami serkenteni fogja a munkahelyteremtést, illetve növelni fogja munkaerő iránti keresletet; emlékeztet arra, hogy az átképzés olyan fontos tényező, amely lehetővé teszi a munkaerőpiacra való visszatérést és elősegíti a tartós munkanélküliség leküzdését, valamint a készségek és a rendelkezésre álló munkahelyek jobb összehangolását; hangsúlyozza, hogy a készségek validálása, valamint a formális és nem formális tanulással megszerzett készségek elismerése fontos eszközök a megszerzett készségek munkaerőpiaci elismerésében; kitarthat emellett, hogy az élet minden szakaszában, így időskorban is elő kell mozdítani az egész életen át tartó tanulási lehetőségeket, hogy teljes mértékben kibontakozhasson az egyenlőségek leküzdésére bennük rejlő lehetőség;
27. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy együttes erővel kezeljék a munkaerő-felvétel során alkalmazott hátrányos megkülönböztetést és a hátrányos megkülönböztetést alkalmazó felvételi eljárásokat, amelyek (többek között) nem, nemi identitás vagy nemi önkifejezés, szexuális irányultság, nemi jellemzők, etnikai hovatartozás, fogyatékoság vagy kor alapján megakadályozzák, hogy az emberek belépjenek a munkaerőpiacra;

A munka- és életkörülmények javítása

28. aggodalmát fejezi ki a nem bejelentett munkaviszonyok, az atipikus munkaviszonyok és az egyéb nem hagyományos formában történő foglalkoztatási viszonyok száma miatt, amelyek bizonytalan munkakörülményekhez, alacsonyabb bérekhez, kizsákmányoláshoz és alacsonyabb szintű szociális védelemhez, valamint növekvő egyenlőtlenséghez vezethetnek egyes tagállamokban; emlékeztet arra, hogy a megfelelő

szociális biztonságot és szociális védelmet kell nyújtani minden munkavállaló számára; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az árnyékgazdaság és a nem bejelentett munkavégzés leküzdésére irányuló erőfeszítéseiket;

29. úgy véli, hogy az egész EU-ban javítani kellene a foglalkoztatás minőségét, különösen a létminimum, a foglalkoztatás biztonsága, az oktatáshoz és az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférés, valamint a munkahelyi egészség és biztonság javítása tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a minőségi munkahelyteremtésnek és az EU általános versenyképességének nyomon követésével és javításával kapcsolatos, az Eurofound kutatásain alapuló további kutatásokat;
30. úgy véli, hogy bizonyos foglalkoztatási formák, például a nulla órás szerződések és a fizetéssel nem járó szakmai gyakorlatok nem teszik lehetővé a tisztességes életszínvonalat; létfontosságúnak tartja a megfelelő tanulási és képzési lehetőségek, továbbá a tisztességes munkakörülmények biztosítását, adott esetben a gyakornoki munkák, szakmai gyakorlatok és tanulószerveződéses gyakorlati képzések esetében a nem hagyományos munkavégzési formák korlátainak meghatározását, valamint a nulla órás szerződések használatának megakadályozását, annak megakadályozását, hogy a sztrájkoló munkavállalók helyettesítésére kölcsönzött munkavállalókat alkalmazzanak, továbbá az állandó feladatokra határozott idejű szerződéses munkavállalók alkalmazásának megakadályozását;
31. megjegyzi, hogy az önként vállalt részmunkaidős foglalkoztatás munkavállalásra ösztönözhet bizonyos kategóriákba tartozó, a munkaerőpiacon jelenleg alulreprezentált személyeket, és hasznos lehet a munka és a magánélet közötti egyensúly szempontjából;
32. határozottan úgy véli, hogy meg lehetne vizsgálni egy európai szintű, pontos és közös foglalkoztatási osztályozás lehetőségét annak érdekében, hogy tudományosan bizonyított tények és adatok alapján csökkentsék a bizonytalanságot; határozottan úgy véli, hogy az ugyanazon a munkahelyen végzett egyenlő munkáért járó egyenlő díjazás elvének alkalmazása lehetővé fogja tenni a munkavállalók közötti egyenlőtlenségek csökkentését;
33. rámutat a fokozott automatizálás különböző hatásai és aspektusai megfelelő tanulmányozásának fontosságára és a jogszabályok kiigazításának késlekedése miatt kialakuló hatásokra, amelyek leszoríthatják a szociális védelmi rendszerek védelmi szintjét és a béreket, különösen az alacsony képzettségű és a közepes képzettségű munkavállalókra nézve; ezzel összefüggésben hangsúlyozza továbbá a szociális védelem és a bérek megfelelő szinten tartásának fontosságát;
34. úgy véli, hogy az „Új európai készségfejlesztési program” elnevezésű programnak biztosítania kell minden munkavállaló számára az egész életen át tartó tanuláshoz való megfizethető hozzáférést, valamint a digitalizációhoz és az állandó technológiai változásokhoz való alkalmazkodást;
35. tudomásul veszi az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét egy megfelelő európai uniós minimumjövedelemről szóló keretirányelvről, amely közös szabályokat és mutatókat állapítana meg, valamint meghatározná a végrehajtás nyomon követésére szolgáló módszereket; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az elégtelen jövedelemmel rendelkező személyek támogatása, a jó minőségű, megfizethető és

integrált szociális, egészségügyi, oktatási és szabadidős szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés biztosítása, a szegénység elleni küzdelem és a szociális integráció elősegítése érdekében tegyenek javaslatot egy minden tagállamra vonatkozó közös megközelítésre egy minimumjövedelem-rendszer bevezetésével kapcsolatban, a megfelelés szintjeire és a kedvezményezett által, információhiány miatti igénybe nem vételre is kiterjedően; hangsúlyozza, hogy a tagállamok által bevezetett minimumjövedelem-rendszerek megfelelésének értékeléséhez a referencia-költségvetés eszközt lehet használni, amely a különböző régiók, lakhatási formák, a háztartás összetétele és az életkor tekintetében megadja a méltó megélhetés költségét;

36. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy sokan nem veszik igénybe a meglévő minimumjövedelem-rendszereket, ami rávilágít a számos akadályra, köztük az eljárások tovakodó voltára és a minimumjövedelem-rendszerek keretében előterjesztett kérelmekhez kapcsolódó megbélyegzésre; úgy véli, hogy a gazdasági egyenlőtlenséggel kapcsolatos tendenciák elkerüléséhez létfontosságúak az ilyen jövedelemtámogatási programok, amelyek az elszegényedés és a társadalmi kirekesztődés bekövetkezése előtt nyújtanak támogatást az egyének számára;
37. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg egy, a jelenlegi nemzeti támogatási rendszereket kiegészítő európai munkanélküliségi biztosítási rendszer létrehozásának lehetőségét; úgy véli, hogy egy ilyen hatékony és irányítható stabilizátor fontos szerepet játszhat a tagállamok közötti egyenlőtlenség csökkentésében és az aszimmetrikus megrázkódtatások kezeléséből adódó következmények enyhítésében; hangsúlyozza, hogy a minden munkavállaló számára biztosított megfelelő munkanélküli ellátásoknak az uniós szintű szociális minimumkövetelmények részét kellene képezniük annak érdekében, hogy segítsék a munkavállalókat a munkanélküliség negatív társadalmi hatásainak leküzdésében;
38. hangsúlyozza a szociális párbeszéd és a kollektív tárgyalások fontosságát a munkabérek meghatározásában, valamint annak szükségességét, hogy e mechanizmusok a Szerződésekben rögzített autonómiájuknak megfelelően továbbra is a szociális partnerek kezében maradjanak; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt egy létminimum-mutatóról annak érdekében, hogy tagállamonként és régióként meg lehessen becsülni a megélhetés költségeit és a családok alapvető szükségleteinek kielégítéséhez szükséges jövedelem hozzávetőleges mértékét; hangsúlyozza, hogy minden háztartás számára elengedhetetlen a megfelelő jövedelmi szint annak lehetővé tétele érdekében, hogy azok a szegény emberek, akik dolgoznak, elérhessék az anyagi függetlenséget lakhatásuk és biztonságos élelmiszerük fenntartása mellett;
39. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák a tisztességesebb bértáblázatokat azzal, hogy jogszabály útján szabályozzák a munkaügyi központokon belüli maximális bérkülönbségeket;
40. hangsúlyozza, hogy az új lakások építésének hosszú távú finanszírozása tekintetében az európai strukturális és beruházási alapok és az ESBA mellett más, magán- és állami finanszírozási formákat is mozgósítani kell, ezáltal fokozva a megfizethető és a szociális lakások terén a nemzeti állami bankok vagy más ügynökségek tevékenységét;
41. kéri a Bizottságot, hogy javítsa a munkavállalók munkahelyi egészséggel és biztonsággal kapcsolatos helyzetét, ideértve a munkaidő-irányelv megfelelő

végrehajtását is;

42. emlékeztet arra, hogy a kollektív tárgyaláshoz és fellépéshez való jog az Unióban alapvető jog, továbbá hogy az európai intézményeknek azt tiszteletben kell tartaniuk, be kell tartaniuk alapvető elveit és elő kell mozdítaniuk alkalmazását¹; úgy véli, hogy a munkavállalók és a szakszervezetek egyre gyengülő tárgyalóereje nem járult hozzá a célkitűzésekhez és oka lehet az alacsony bérnövekedésnek és a bizonytalan foglalkoztatás széles körű elterjedésének;
43. rámutat arra, hogy fontos a munkavállalói jogok védelme és a munkavállalók tárgyalóerejének előmozdítása olyan strukturális munkaerőpiaci reformok révén, amelyek elősegítik a fenntartható növekedést, a tisztességes munkahelyeket, a közös jólétet és a társadalmi kohéziót; hangsúlyozza a szociális partnerek közötti párbeszéd munkaerőpiaci egyenlőtlenségek kezelésében játszott szerepét; felhívja a tagállamokat és az Uniót, hogy biztosítsák a szakszervezetek létrehozásának jogát, valamint mind a szakszervezetek, mind a munkáltatói érdekképviseleti szervezetek erejét és autonómiáját, amikor bármilyen szinten tárgyalásokat folytatnak;
44. rámutat emellett a különböző, különösen a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának nagyobb mértékben kitett társadalmi csoportokkal folytatott civil párbeszéd fontosságára az egyenlőtlenségek kapcsolatos kérdések megvitatása során;
45. megkülönböztetés elleni politika alkalmazását kéri, amely kulcsfontosságú szerepet játszik a foglalkoztatási esélyegyenlőség biztosításában és a társadalmi befogadás előmozdításában; felhívja a tagállamokat, hogy hárítsák el a megkülönböztetés elleni irányelv útjában álló akadályokat;
46. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a munkahelyeken kezeljék a nemi alapú, illetve a (többek között) nemi identitáson vagy önkifejezésen, szexuális irányultságon és szexuális jellemzőkön alapuló hátrányos megkülönböztetés, zaklatás és erőszak tekintetében felmerülő problémákat, valamint egyértelmű bejelentési és támogatási mechanizmusok álljanak rendelkezésre, illetve eljárások az elkövetőkkel szemben;

A jóléti állam és a szociális védelem megerősítése

47. hangsúlyozza, hogy a jóléti és szociális védelmi rendszerek súlyos nyomás alá kerültek a jövedelmi egyenlőtlenségek szempontjából káros hatásokkal járó pénzügyi konszolidáció következtében; úgy véli, hogy a jóléti rendszereknek védőhálóként kellene működniük, és emellett a munkaerőpiaci integrációt is elő kell segíteniük; kiemeli, hogy – amint az a horizontális szociális záradékban (az EUMSZ 9. cikkében) is megjelenik – többdimenziós megközelítésre van szükség a nagyobb egyenlőség és a társadalmi kohézió megteremtéséhez, az uniós szakpolitikák szociális dimenziójára és az iránti elkötelezettségre helyezve a hangsúlyt, hogy az uniós politikák alkalmazzák a szociális szempontok általános érvényesítésének elvét;
48. megállapítja, hogy az európai társadalmi fejlődési index szerinti társadalmi fejlődés azt tükrözi, hogy az adott társadalom mennyire képes kielégíteni polgárai alapvető emberi

¹ Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 51. cikkével összhangban.

szükségeit, létrehozni azokat az építőelemeket, amelyek lehetővé teszik a polgárok és a közösségek számára életminőségük javítását és fenntartását, valamint mindenki számára megteremteni az ahhoz szükséges feltételeket, hogy teljes mértékben kibontakoztathassák képességeiket;

49. az emberek átfogó védelmének elérése érdekében bátorítja a tagállamokat jóléti rendszereik (oktatás, egészségügy, lakhatás, nyugdíjak és transzferek) magas szintű szociális biztosítékok alapján történő javítására, figyelembe véve az olyan új szociális kockázatok és kiszolgáltatott csoportokat, amelyek a tagállamokat sújtó, egymás után bekövetkezett pénzügyi, gazdasági, majd társadalmi válságok következtében jelentek meg;
50. felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák a minőségi és megfizethető koragyermekkori oktatási és gondozási szolgáltatásokkal kapcsolatos beruházásokat, hangsúlyozva, hogy az ilyen beruházások megtérülni látszanak, különösen a hátrányos helyzetű családok gyermekei esetében; felhívja a tagállamokat, hogy a Bizottság támogatásával és a barcelonai célkitűzésekkel összhangban hozzanak megfelelő intézkedéseket a színvonalas közoktatáshoz való egyetemes és megfizethető hozzáférés korai életkortól (0–3) való biztosítása érdekében, mivel ez hosszú távon kulcsfontosságú az egyenlőtlenségek leküzdése szempontjából;
51. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy, az ILO ajánlásával összhangban levő európai keretre, és ebben vázolja fel egy olyan szociális védelmi küszöböt, amely garantálja az egészségügyi ellátáshoz való általános hozzáférést, az alapvető jövedelembiztonságot, az oktatáshoz való hozzáférést és annak támogatását, továbbá a nemzeti szinten szükségesnek minősített javakhoz és szolgáltatásokhoz, és emellett a munkalehetőségekhez való hozzáférést;
52. egyetemes hozzáférést kér a megfizethető lakhatáshoz, védve a kiszolgáltatott háztartásokat a kilakoltatástól és a túlságos eladósodottságtól, valamint előmozdítva egy, az egyének és családok számára második esélyt biztosító hatékony európai szintű keretrendszert;
53. sürgeti a tagállamokat, hogy haladéktalanul cselekedjenek a jelenlegi migrációs és menekültválsággal kapcsolatban, és garantálják a menekültek gyors nyelvtanfolyamokhoz és kulturális ismeretterjesztő programokhoz, képzéshez, színvonalas lakhatáshoz, egészségügyi ellátáshoz és oktatáshoz, munkaerőpiachoz és szociális védelemhez való hozzáférését, valamint a formális és nem formális oktatás keretében elsajátított készségek és képességek elismerését, továbbá biztosítsák társadalmi befogadásukat;
54. megerősíti, hogy a szolidaritáson alapuló és megfelelő állami és öregségi nyugdíjhoz való hozzáférést mindenki számára biztosítani kell; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat az állami és foglalkoztatói nyugdíjrendszerek erősítésében annak érdekében, hogy megfelelő – a szegénységi küszöb feletti – jövedelmet biztosíthassanak, és a nyugdíjasok fenntarthassák életszínvonalukat, valamint méltóságban és függetlenül élhessenek; megismétli arra irányuló felhívását, hogy a nyugdíjrendszeren belüli gondozási jóváírásokkal kompenzálják a nők és a férfiak gyermekgondozás és hosszú távú gondozási kötelezettségek miatt elvesztett járulékait, ezáltal csökkentve a nemek közötti nyugdíjszakadékot; kiemeli, hogy míg a

magánnyugdíj-rendszerek fontos eszközök lehetnek a nyugdíjak megfelelőségének javításában, a kötelező szolidaritáson alapuló nyugdíjrendszerek továbbra is a leghatékonyabb eszközt jelentik az időskori szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemben;

55. hangsúlyozza, hogy garantálni kell a fogyatékossgal élő emberek alapvető jogait, beleértve a méltó és akadálymentes munkához való jogot, a sajátos egyéni szükségleteknek megfelelő szolgáltatásokat és biztonságos alapjövedelmet, a méltó életviszonyokat és a társadalmi befogadást, valamint külön rendelkezésekkel kell védeni őket a kizsákmányolástól és a kikényszerített munkavégzéstől;
56. úgy véli, hogy a nemzetközi kereskedelem a növekedés motorja, de az előnyök elosztása nem mindig megfelelő, és ez az egyenlőségek egyik forrásának tekinthető; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassanak méltányosabb nemzetközi kereskedelmi megállapodásokat és ILO-alapegyezményeket, amelyek tiszteletben tartják az európai munkaerőpiacra vonatkozó szabályokat, és emellett védelmezik a minőségi foglalkoztatást és a munkavállalók jogait, valamint európai és nemzeti mechanizmusok – többek között az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap – révén kompenzációban részesítik a kereskedelmi szerkezet globalizáció miatti változásai által hátrányosan érintett munkavállalókat és ágazatokat;
57. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a fogyasztók védelme érdekében az uniós versenypolitikák tegyék lehetővé a tisztességes versenyt és segítsék elő a kartellek és az összeegyeztethetetlen állami támogatások elleni fellépést, mert azok torzítják az árakat és zavarják a belső piac működését;

A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem

58. úgy véli, hogy az Európai Unióban biztosítani kell az esélyegyenlőséghez való jogot; aggodalommal tölti el, hogy az eredmények terén jelenleg fennálló egyenlőtlenséget – amely az Unióban minden embert, és különösen a gyermekeket és a fiatalokat érinti –, gyakran tovább súlyosbítja az oktatási rendszerek nem egyenlőséget tükröző kialakítása, valamint az káros következményekkel jár a fiatalok egyéni jóllétére és fejlődésére nézve, ami hozzájárul az európai fiatalság alacsony önértékeléséhez és nem megfelelő társadalmi beilleszkedéséhez, különösen azok esetében, akiknek kevés erőforrás és lehetőség áll rendelkezésére;
59. hangsúlyozza, hogy az oktatás döntő szerepet játszik az egyenlőtlenségek csökkentésében, ezért felszólítja a tagállamokat, hogy az esélyegyenlőség biztosítása érdekében fokozzák erőfeszítéseiket, és megfelelő mértékben fektessenek be ebbe a területbe; megerősíti az oktatáshoz való egyetemes hozzáférés és a felsőoktatásban a fiatalok számára biztosított diáktámogatásokhoz való hozzáférés jelentőségét; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat abban, hogy az átmenet segítése érdekében a fiatalok számára megfelelő, tisztességes és hozzáférhető lakhatási lehetőségeket teremtsenek;
60. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a szegénység elleni küzdelmet, különösen a gyerekek körében, a gyermekszegénység csökkentésére irányuló célok kitűzésével, valamint a „Beruházások a gyermekek érdekében” című ajánlás koordinált végrehajtásával kapcsolatos lehetőségek megvizsgálása és egy gyermekekre vonatkozó

garanciarendszer létrehozása révén;

61. hangsúlyozza továbbá, hogy a kultúra és a sport területeihez kapcsolódó számos tevékenység a társadalmi kohézió és integráció hatékony eszköze, és rámutat arra, hogy ezek a tevékenységek a humán készségek fejlesztése révén javíthatják a társadalom leghátrányosabb helyzetben lévő tagjainak foglalkoztatási esélyeit;
62. felhívja a tagállamokat, hogy valósítsák meg az Európa 2020 stratégia szegénység és a társadalmi kirekesztődés kockázata csökkentésére irányuló céljait;
63. úgy véli, hogy a hajléktalanság legtöbb uniós tagállamban megfigyelhető rohamos növekedése sürgősen megoldandó kérdés; úgy véli, hogy a Bizottságnak a szociális jogok pillére keretében meghatározott elvekkel összhangban támogatnia kell a tagállamokat arra irányuló erőfeszítéseikben, hogy a hajléktalanság fokozatos felszámolása érdekében megfékezzék annak növekvő tendenciáját;

A nemek közötti valódi egyensúly megvalósítása

64. megállapítja, hogy a Bizottság az elkövetkező évtizedek kihívásainak kezelése céljából a szülők és a gondozók vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtéséről szóló irányelvre irányuló javaslattal válaszolt az EU-ban élő és dolgozó nők és férfiak számára a munka és a magánélet közötti jobb egyensúly kialakítására irányuló felhívására; emlékeztet a megfelelő díjazás és szociális védelem iránti felhívására és hangsúlyozza, hogy a Bizottság javaslatai jó alapul szolgálnak, melyek alapján növelhető a nők munkaerőpiaci részvétele és javítható a munka és a magánélet közti egyensúly, és mind a nők, mind a férfiak számára rugalmas munkafeltételek biztosíthatók a fizetett és nem fizetett munka területén tapasztalható egyenlőtlenségek csökkentése céljából;
65. hangsúlyozza, hogy a nők munkaerőpiaci integrációjának további fokozása a nők vállalkozói tevékenységének jobb támogatása révén, valamint a nők iskolai végzettsége és munkaerő-piaci helyzete közötti szakadék megszüntetése, továbbá a fizetések, a karrier-előmenetel és a teljes munkaidős foglalkoztatási lehetőségek terén a nők és a férfiak közötti esélyegyenlőség támogatása mind elengedhetetlenül fontos tényezők az inkluzív és hosszú távú gazdasági növekedés eléréséhez, a nemek közötti nyugdíjszakadék megszüntetéséhez, az egyenlőtlenségek legyőzéséhez és a nők pénzügyi függetlenségének előmozdításához;
66. kéri a Bizottságot, hogy szükség esetén terjesszen elő kezdeményezéseket a nemek közötti bérszakadék minden formájának felszámolása érdekében, büntetéseket szabva ki azokra a munkaügyi központokra, amelyek megsértik az egyenlőséghez való jogot azáltal, hogy különböző béreket határoznak meg az azonos kategóriájú munkakörök esetében attól függően, hogy azokat főleg férfiak vagy nők töltik-e be;
67. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy – annak ellenére, hogy a jelenlegi jogszabályok rögzítik azt az elvet, amely szerint egyenlő értékű munkáért egyenlő bér jár férfi és női munkavállalóknak – még mindig fennáll a nemek közötti bérszakadék, a nyugdíjak közötti különbség pedig még nagyobb; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy haladéktalanul lépjenek fel a bérek és nyugdíjak terén a nemek között fennálló különbségek ellen;

68. aggodalommal tölti el a – különösen a nők körében – növekvő szegénységi arány és az a tény, hogy a szegénység különösen az egyedülálló anyákat, a fiatal nőket és az idősebb nőket sújtja; rámutat arra, hogy a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésén alapuló, elsősorban a nők munkaerő-piaci részvételének növelésére és támogatására összpontosító szegénységellenes és aktív munkaerőpiaci szakpolitikákkal lehet elérni azt a célt, hogy 2020-ig 20 millió fővel csökkentsék a szegénység szintjét; megjegyzi, hogy a szegénységet továbbra is a halmozott háztartási jövedelem alapján mérik, ami feltételezi, hogy a háztartás valamennyi tagja ugyanannyit keres, és a források egyenlően oszlanak meg; a női szegénység mértékének feltárása érdekében egyénre szabott jogosultságokra és számításokra szólít fel az egyéni jövedelmek alapján;
69. emlékeztet arra, hogy a magas színvonalú közszolgáltatások kulcsfontosságú szerepet játszanak a nemek közötti egyenlőség megvalósításában és egy olyan adózási és juttatási rendszer kialakításában, amely mentes a második keresőket attól eltántorító tényezőktől, hogy munkát vállaljanak vagy több munkát vállaljanak, mivel ez javíthatja a nők munkaerőpiaci részvételét;
70. ismételten felhívja a Tanácsot, hogy mihamarabb fogadja el a tőzsdén jegyzett társaságok nem ügyvezető igazgatói körében a nemek közötti egyensúlyról szóló irányelvet, mivel az jelentős első lépés az egyenlő képviselő felé az állami és magánszektorban;

Az adórendszerek korszerűsítése

71. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a legjövödelmezőbb beruházási formák támogatásával és ösztönzésével ellensúlyozzák az emberek közötti túlzott egyenlőtlenségeket; emlékeztet e célból arra, hogy e célkitűzés szempontjából döntő jelentőséggel bírnak az objektív adópolitikák, valamint hogy sok tagállamban mélyreható adóreformra van szükség; felhívja a Bizottságot, hogy az európai szemeszter keretében javasoljon, támogasson és készítsen elő referenciamutatókat, illetve kövesse nyomon azokat;
72. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak valódi intézkedéseket az adókikerülés és az adócsalás ellen, ami fontos eszközt jelent a tagállamokon belüli gazdasági egyenlőtlenségek csökkentése és az adóbevételek beszedésének javítása terén; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa egy, az adóügyi együttműködéssel foglalkozó kormányközi testület felállítását az ENSZ égisze alatt, és kezdeményezzen eszmecsere-t egy európai pénzügyi nyilvántartásról;
73. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállami adópolitikák reformját annak érdekében, hogy megfelelő állami költségvetést biztosítsanak az egészségügyi, lakhatási, szociális, foglalkoztatási és oktatási szolgáltatásokhoz; úgy véli, hogy ez magában foglalhatja a közigazgatásban tapasztalható korrupció elleni küzdelmet és a vagyoni egyenlőtlenségek leküzdését, többek között a túlzott vagyonkoncentráció újrafelosztása révén, mivel ez sok tagállamban elengedhetetlen az egyenlőtlenségek súlyosbodásának elkerüléséhez; kiemeli továbbá, hogy intézkedésekre van szükség az olyan területeken, mint a gazdaság finanszírozása és a további koordináció, adott esetben az adópolitika további összehangolása és harmonizálása, az adóparadicsomok, adócsalás és adókijátszás elleni intézkedések, a be nem jelentett munkavégzés kezelését célzó intézkedések, valamint az adószerkezet és a munkaalapú adókból és a

vagyonalapú adókból származó tagállami adóbevételek részarányának optimalizálására irányuló intézkedések.

74. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

Az egyenlőtlenség – a gazdaság hasznát lefölozók és annak kárvallottjai között mélyülő jövedelmi és vagyoni szakadékként értelmezve – alapvetően fontossá vált nem csak a gazdasági trendek, hanem a legfrissebb társadalmi, politikai és intézményi változások megértéséhez is.

Az egyenlőtlenség háború utáni időszakban – amikor is a nyugati gazdaságok keretében kialakultak és megerősödtek a jóléti államok és az újraelosztási rendszerek – való fejlődésének, valamint a felgyorsult globalizációs folyamat összefüggésében történő megértésére vonatkozó új kutatási eredmények közlése hozzásegített ahhoz, hogy az egyenlőtlenség mint a jelen idő és a jövőben várható kihívások megértésének kulcsfogalma közkeletűvé és elfogadottá váljon.

A fejlett nyugati gazdaságokat sújtó „nagy visszaesés”, amely kisebb-nagyobb mértékben világszerte érezhető volt, csak még inkább elmélyítette az egyenlőtlenség terén tapasztalható különbségeket az országok között, illetve az országokon belül, különösen a válságtól sújtott fejlett – leginkább európai – gazdaságokban.

Végül is, az utóbbi évek mélyreható és gyors politikai – a nacionalizmus és az idegengyűlölet, a protekcionizmus, valamint a radikalizálódás és a szélsőségesség megerősödésével összefüggő – változásainak gyökerei egyebek mellett a valós vagy érzékelt egyenlőtlenség növekedésében rejlenek, nem csupán egy-egy adott országban (a szegény és munkából élő osztályok elégedetlensége a politikai és gazdasági elittel szemben), hanem különböző országok között is (a felemelkedő országok középosztályainak viszonylagos jövedelme növekszik, míg az alsó középosztálybeli háztartások – amelyek elvesztették az érett iparágak más országokba áthelyezett munkahelyeit – jövedelme zuhan).

Ezt látva nehéz megmagyarázni, hogy az európai intézmények és a tagállamok miért nem képesek megfelelően kezelni a megnövekedett egyenlőtlenség jelentette kihívást, nem csupán a kohézió és a társadalmi igazságosság szempontjából, hanem a gazdasági növekedés és minőségi munkahelyek teremtése terén.

E kezdeményezés célja ennek megfelelően – a bennünket körülvevő összefüggésrendszer figyelembevételével – az egyenlőtlenség jelentette kihívás első számú prioritásként való kiemelése európai szinten. Ennek módja európai kohéziós és beruházási politikák végrehajtása, valamint fejlesztések a szociálpolitikák összehangolása terén, különös figyelemmel a szegénység és a társadalmi kirekesztődés leküzdésére, nem elfeledkezve az élet- és munkakörülmények és az aktív munkaerőpiaci politikák javításáról vagy a szakszervezeti és munkavállalói jogok megerősítéséről.

Először is azt javasoljuk, hogy Európát a 2008 óta átélt nagy recesszióhoz és a helyreállítás érdekében alkalmazott politikákhoz képest értelmezzük. Az első és legfontosabb változtatás az, hogy az egyenlőtlenséget az európai intézmények által felügyelt és kezelt fő prioritások tényleges elemeként helyezzük el. Ez elvezet bennünket az eddigi eredmények kritikai elemzéséhez mind a 2010-ben elindított társadalmi-gazdasági menetrend (Európa 2020 stratégia), mind az európai szemeszter címszó alatt 2011-ben elindított új gazdasági koordinációs mechanizmus tekintetében.

Figyelemmel arra, hogy az európai szintű konvergencia megtorpanását és a jövedelmi szakadék mélyülését egyaránt magyarázó fő okok egyike a nagy recesszió óta a munkanélküliség növekedése, javasoljuk az utóbbi évek legfontosabb uniós foglalkoztatási politikáinak megerősítését két különösen kiszolgáltatott csoportra összpontosítva: a fiatalokra és a tartósan munkanélküliekre.

Több gazdasági és technológiai változás is hatalmas változásokat hozott magával a munka világában az atipikus munkaszerződések és a nem hagyományos munkavégzési formák megsokasodásától a digitalizációig és a felgyorsult automatizálásig, aminek következtében átalakulnak a termelési rendszerek. Bőséges számú tanulmány támasztja alá az e jelenségek közötti kapcsolat, valamint a lehetséges negatív hatások – bizonytalan foglalkoztatás, bérek csökkenése – meglétét. A hátrányos helyzetbe került munkavállalókat meg kell védeni e változásokkal szemben, ugyanakkor közös európai megközelítéseket kell elterjeszteni a digitálisan intenzívebb munkalehetőségek felé való átmenet által érintett munkavállalók támogatására, illetve azok megvédésére, akik az átmenet következtében kényszerűen kikerülnek a munkaerőpiacról.

Nyilvánvaló, hogy a nagy recesszió – különösen a válságtól leginkább sújtott országokban – jelentős szerkezeti reformokat hozott magával, elsősorban a munkaerőpiacon. Ezek csak ráerősítettek a fejlett nyugati országokban az 1980-as évek óta terjedő azon jelenségre, hogy a szakszervezeti képviselő sorvadása és a kollektív tárgyalások decentralizálása miatt gyengül a munkavállalók alkupozíciója, ami tovább csökkenti a bérből élők lehetőségeit arra, hogy kiegyensúlyozott megállapodásokat érjenek el a munkafeltételek és a bérek tekintetében, nyilvánvaló következményekkel az egyenlőtlenség növekedése szempontjából.

Az újraelosztási politikák és a jóléti állam kezdetüktől fogva kulcsszerepet játszottak a legszegényebbek, a középosztályhoz tartozók és a legmagasabb jövedelműek közötti szakadék csillapításában. Az egyenlőtlenség jelensége láttán alapvetően fontos feladat a jóléti állam és a szociális védelem megerősítése és korszerűsítése, és mi Európában ezt akarjuk elérni polgáraink számára.

A szegénység elleni küzdelem – különösen a fiatalok és a gyermekek tekintetében – az egyik legfontosabb aspektus az egyenlőtlenség következményeinek kezelése terén nem csak szociális értelemben, hanem a jövőbeli potenciál szempontjából is.

Ugyanígy, a nemek közötti különbség alakítása oly módon, hogy mindenki azonos feltételekkel férhessen hozzá a munkaerőpiachoz, az egyenlőtlenség csökkenésének irányába fog hatni, pozitív hatásokkal a fenntartható fejlődésre nézve.

Végül, a jól megtervezett és jól működő adórendszerek képezik az újraelosztási folyamat alapját. Ki kell emelni az adócsalás elleni küzdelem jelentőségét, mert az a mai világban nemzetközi koordinációt és szabályozást igényel, és ennek szintén fel kell kerülnie az európai politikai prioritássor elejére.

26.9.2017

VÉLEMÉNY A GAZDASÁGI ÉS MONETÁRIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részére

a munkahelyteremtés és a növekedés fellendítését szolgáló, egyenlőtlenségek elleni küzdeletről
(2016/2269(INI))

A vélemény előadója: Marisa Matias

JAVASLATOK

A Gazdasági és Monetáris Bizottság felhívja a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot, mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel a növekvő egyenlőtlenség az EU-ban hátrányosan befolyásolhatja a megfelelő gazdasági tervezést és a gazdaság fejlődését; mivel az egyenlőtlenséget jobbra csak mint szociális kérdést tárgyalják; mivel a kereskedelem globalizálódása elősegítette az általános globális egyenlőtlenségek csökkenését, bár szerepet játszott újabbak kialakulásában is; mivel az IFM globális szinten fordított kapcsolatot talált a felső 20% jövedelemben való részesedése és a gazdasági növekedés között, azaz ha a felső 20% jövedelemben való részesedése 1 százalékponttal nő, akkor a következő öt évben ténylegesen 0,08 százalékponttal kisebb lesz a GDP növekedése; mivel ugyanakkor az alsó 20% jövedelemből való részesedésének hasonló arányú növekedése esetén a növekedés 0,38 százalékponttal lesz magasabb; mivel az egyenlőség – megfelelő feltételek esetén – mind oka, mind következménye lehet a jó gazdasági teljesítménynek; mivel a megfelelően működő gazdaság és a hatékony munkaerőpiac továbbra is a legeredményesebb eszközei a munkanélküliség és ezáltal az egyenlőtlenség csökkentésének;
- B. mivel az EU-ban a beruházások terén hiány tapasztalható; mivel az állami és a magánberuházások olyan kulcsfontosságú tényezők, amelyek a foglalkoztatás fokozása révén hozzájárulhatnak az egyenlőtlenség csökkentéséhez; mivel a szerkezeti hiányosságokat megfelelően kezelni kell; mivel az Európai Stratégiai Beruházási Alapot (ESBA) várhatóan frissítik a beruházási hiány kezelése végett; mivel a beruházási hiányt a pénzpiacok fokozott bevonása révén is kezelni kell a foglalkoztatás fellendítésére alkalmas innovatív projektek támogatása céljából;

- C. mivel az egyenlőtlenségek elleni küzdelem serkentheti a munkahelyteremtést és a növekedést, ugyanakkor csökkentheti a szegénységet; mivel az Európai Unióban az összes munkanélküli személy 47,5%-a 2015-ben ki volt téve a szegénység kockázatának¹;
- D. mivel az egyenlőtlenség sokrétű jelenség, amely nemcsak pénzügyi kérdésekre korlátozódik, hanem azokat a lehetőségeket is érinti, amelyek eltérő módon kínálóznak az emberek számára többek között nemtől, etnikai származástól, szexuális irányultságtól, földrajzi helyzettől vagy életkortól függően;
1. rámutat, hogy az állami és magánberuházások képesek munkaalkalmakat teremteni, és hogy az egyenlőtlenség egyik legfőbb oka a munkanélküliség; hangsúlyozza, hogy az egyenlőtlenségek csökkentése, a növekedés élénkítése, a munkanélküliség elleni küzdelem, az erős, fenntartható és versenyképes ipari fejlődés előmozdítása és a hosszú távú uniós szakpolitikai célkitűzések elérése érdekében szükség van a beruházási hiány megszüntetésére és a beruházások stratégiai területekre való irányítására; hangsúlyozza, hogy ezenfelül a munkanélküliség magas szintje lezorító hatással van a bérekre, és bizonyos esetekben káros hatással van a munkavégzést és a társadalmi létet övező feltételekre; hangsúlyozza, hogy a munkanélküliség elleni küzdelem szükséges, noha önmagában nem elégséges feltétele az egyenlőtlenségek csökkentésének;
 2. véleménye szerint a beruházások és a hatékony közszolgáltatási struktúrák – a magánszolgáltatások megléte mellett – elengedhetetlenek a képzettség terén fennálló egyenlőtlenségek megszüntetéséhez; hangsúlyozza, hogy a magasabb oktatási és képzettségi szint – különösen a pénzügyi és a digitális műveltség terén – elérése a népesség számára nem csak a jövedelmi egyenlőtlenségek csökkenéséhez járul hozzá általában, hanem a társadalmi kirekesztettség elleni küzdelemhez is; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a fogyasztók védelme érdekében az európai versenypolitikák lehetővé tegyék a tisztességes versenyt és hozzájáruljanak a kartellezés és az összeegyeztethetetlen állami támogatások elleni fellépéshez, mert azok torzítják az árakat és akadályozzák a belső piac működését;
 3. hangsúlyozza az oktatás, a képzés és a munkavállalók átképzésének – azaz az egész életen át tartó tanulásként mint alapvető eszközként – jelentőségét a megkívánt képzettségek megsokszorozása és megerősítése céljából, a munkavállalók sikeres munkaerőpiaci részvételének elősegítése és a munkanélküliség elleni küzdelem érdekében, azt biztosítandó, hogy a ma tapasztalható technológiai fejlődés ne váljon egyenlőtlenségek forrásává; hangsúlyozza, hogy az egész életen át tartó tanulás stratégiájának célul kell kitűznie a képzettségek naprakészen tartását és a munkavállalók szakmaváltását, különösen azokat, akik alacsony vagy közepes szintű képzettséggel rendelkeznek, illetve azokat, akik leginkább ki vannak téve a társadalmi egyenlőtlenségek kockázatának;
 4. hangsúlyozza, hogy a modern társadalmak rendkívüli – egyenlőtlenségi kérdéseket felvető – szociális kihívásokkal szembesülnek, dacára a létező jóléti államok által gyakorolt enyhítő hatásnak; hangsúlyozza, hogy e kihívások kezelése egyszerre felelőssége az állami szolgáltatásoknak és a közpolitika alakítóinak, illetve lehetőség a magánberuházók számára; egyetért a Bizottsággal abban, hogy a jövedelmi egyenlőtlenség és a szegénység kérdésének kezeléséhez a megelőzési és az enyhítési célú

¹ Eurostat http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Income_distribution_statistics

szakpolitikák átfogó együttesére van szükség, amely kiterjed az oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzájárásra, a jobb munkaerőpiaci és kereseti lehetőségekre, a megfizethető, színvonalas szolgáltatásokra és a körültekintően kialakított adó- és ellátási rendszerekre; rámutat, hogy a tagállami szociálpolitikák koordinálását célzó uniós kezdeményezéseknek figyelembe kell venniük az egyes tagállamok gazdasági fejlettségét, és lehetővé kell tenniük, hogy a tagállamok a saját adottságaiknak leginkább megfelelő szociális rendszert alakítsák ki; véleménye szerint a szociális jogok európai pillére – melyet a Bizottság kezdeményezett – kijelöli az utat az egyenlőtlenségek elleni küzdelmet szolgáló intézkedések összehangolásához;

5. megállapítja, hogy a TAXE I, TAXE II és PANA bizottságok rámutattak az adópolitikák meghatározó szerepére a bevételek beszédésében, illetve a jövedelmi és vagyoni egyenlőtlenségek csillapítását célzó újraelosztó funkciójukra; hangsúlyozza e tekintetben, hogy az adóelkerülés és adókijátszás hatással van az államháztartásra és a közpolitikákra; hangsúlyozza, hogy az igazságosabb adózás, a törvénytelen pénzáramlások elleni küzdelem és a Közösségen belüli héacsalás elleni intézkedések hozzájárulhatnak az adóbevételek növeléséhez és egyszersmind véget vethetnek a multinacionális –többek között európai – állalatok adóparadicsomainak; felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el progresszív és méltányos adórendszereket az egyenlőtlenség csökkentése, valamint az adóelkerülés és adókijátszás elleni küzdelem fokozása céljából, az adóbevételek beszédésének javítása érdekében;
6. megismétli, hogy a tagállamoknak kell vezető szerepet játszaniuk országuk szociális helyzetének nyomon követésében, az állampolgárok aktuális igényeinek felismerésében foglalkoztatási és szociálpolitikáik kialakítása céljából, és hangsúlyozza, hogy az EU-nak támogatást kell nyújtania és ösztönöznie kell ezeket az erőfeszítéseket; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az egyenlőtlenséggel foglalkozó különböző jogszabályok végrehajtását, és hiányosságok esetén javasolja azok haladéktalan felülvizsgálatát; megállapítja, hogy lehetőséget kell teremteni e politikák hatékonyságának értékelésére az egyenlőtlenségek csökkentése terén, különösen figyelemmel kísérve – adott esetben az európai szemeszter keretében is – a jövedelmi csoportok tekintetében beálló változásokat.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	25.9.2017
A zárószavazás eredménye	+ : 39 - : 9 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Gerolf Annemans, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Esther de Lange, Jonás Fernández, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Petr Ježek, Barbara Kappel, Othmar Karas, Georgios Kyrtzos, Philippe Lamberts, Werner Langen, Sander Loones, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Fulvio Martusciello, Marisa Matias, Gabriel Mato, Costas Mavrides, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Anne Sander, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Cora van Nieuwenhuizen, Jakob von Weizsäcker, Marco Zanni, Sotirios Zarianopoulos
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Enrique Calvet Chambon, Matt Carthy, Lara Comi, Mady Delvaux, Herbert Dorfmann, Manuel dos Santos, Syed Kamall, Tibor Szanyi, Lieve Wierinck
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Wajid Khan, Bogdan Brunon Wenta

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁGBAN**

39	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Petr Ježek, Ramon Tremosa i Balcells, Lieve Wierinck
EFDD	Marco Valli
GUE/NGL	Matt Carthy, Marisa Matias, Dimitrios Papadimoulis
PPE	Lara Comi, Herbert Dorfmann, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Georgios Kyrtzos, Werner Langen, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Anne Sander, Tom Vandenkendelaere, Bogdan Brunon Wenta, Esther de Lange
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Mady Delvaux, Jonás Fernández, Roberto Gualtieri, Wajid Khan, Olle Ludvigsson, Costas Mavrides, Pedro Silva Pereira, Tibor Szanyi, Paul Tang, Manuel dos Santos, Jakob von Weizsäcker
Verts/ALE	Jean Lambert, Molly Scott Cato

9	-
ALDE	Cora van Nieuwenhuizen
ECR	Syed Kamall, Sander Loones, Bernd Lucke, Pirkko Ruohonen-Lerner
ENF	Gerolf Annemans, Bernard Monot, Marco Zanni
NI	Sotirios Zarianopoulos

1	0
ENF	Barbara Kappel

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik

27.6.2017

A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG MÓDOSÍTÁSOK FORMÁJÁBAN MEGFOGALMAZOTT ÁLLÁSPONTJA

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részére

a munkahelyteremtés és a növekedés fellendítését szolgáló, egyenlőtlenségek elleni
küzdelemről
(2016/2269(INI))

Előadó: Agnieszka Kozłowska-Rajewicz

MÓDOSÍTÁS:

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felkéri a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot
mint illetékes bizottságot, hogy vegye figyelembe az alábbi módosításokat:

Módosítás 1

Állásfoglalásra irányuló indítvány
B a preambulumbekkezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

**Ba. mivel a nagy és egyre növekvő
egyenlőtlenségek nem csak a szegénység
felszámolása felé történő haladást
hátráltatják, hanem a társadalmi
befogadás és a társadalmi kohézió
fokozására irányuló erőfeszítéseket is;**

Módosítás 2

Állásfoglalásra irányuló indítvány
C a preambulumbekkezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

Ca. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló létező jogszabályok végrehajtása és az aktuális szakpolitikai keret modernizálása révén növelni kell a nők munkaerőpiaci részvételét a munka és a magánélet közötti egyensúly javítása céljából;

Módosítás 3

**Állásfoglalásra irányuló indítvány
C a preambulumbekkezdés (új)**

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

Ca. mivel a Bizottság által kért és a tagállamok által végrehajtott megszorító politikák az utóbbi évek gazdasági válságát tetézve fokozták az egyenlőtleniséget és különösen a nőket sújtották, súlyosbítva szegénységüket és egyre jobban kiszorítva őket a munkaerőpiacról;

Módosítás 4

**Állásfoglalásra irányuló indítvány
C b preambulumbekkezdés (új)**

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

Cb. mivel pozitív korreláció van a nők és férfiak közötti fokozottabb egyenlőség és az erősebb gazdasági növekedés, a befogadás, a munkahelyteremtés és a vállalkozások fellendülése között;

Módosítás 5

Állásfoglalásra irányuló indítvány C b preambulumbekzdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

Cb. mivel a nemek közti egyenlőség a nők szegénysége elleni küzdelem eszköze, hiszen kedvezően befolyásolja a termelékenységet és a gazdasági növekedést, továbbá a nők nagyobb munkaerőpiaci részvételéhez vezet, ami számos társadalmi és gazdasági előnnyel jár;

Módosítás 6

Állásfoglalásra irányuló indítvány C c preambulumbekzdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

Cc. mivel a tisztességes és befogadó gazdasági növekedés összefüggésében a nők és férfiak közti egyenlőség fontos gazdasági erőforrást jelent, és mivel a foglalkoztatásbeli egyenlőtlenségek csökkentése nem csak az egyenlő bánásmód elérésének eszköze, hanem a munkaerőpiaci hatékonyság és a versenyképesség biztosításának is;

Módosítás 7

Állásfoglalásra irányuló indítvány F a preambulumbekzdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

Fa. mivel a mindenki számára fenntartható fejlődés eléréséhez a szegénység felszámolását célzó európai stratégiák szükségesek;

Módosítás 8

Állásfoglalásra irányuló indítvány I a preambulumbekkezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

Ia. mivel a nőket aránytalan mértékben érinti a válság és mivel a zöld munkahelyek a válsággal szemben a többi munkahelynél ellenállóbbaknak bizonyultak;

Módosítás 9

Állásfoglalásra irányuló indítvány 1 a bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

Ia. sajnálatosnak tartja a megszorító politikákat, amelyek a gazdasági válsággal együtt hozzájárulnak a szegénységi ráta növekedéséhez, különösen a nők esetében;

Módosítás 10

Állásfoglalásra irányuló indítvány 1 a bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

Ia. kéri a Bizottságtól annak értékelését, hogy a növekvő egyenlőtlenségek milyen mértékig hathatnak ki a fent említett pontokra, és kéri stratégia kidolgozását e fenyegetések elhárítására;

Módosítás 11

Állásfoglalásra irányuló indítvány 2 a bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

2a. *nemzeti célokat meghatározó európai stratégia bevezetésére szólít fel az egyenlőtlenségek csökkentése érdekében;*

Módosítás 12

Állásfoglalásra irányuló indítvány 7 a bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

7a. *megállapítja, hogy a Bizottság nem jogalkotási javaslatokkal és a 21. századi kihívások kezelése céljából többféle szabadságfajtát felvázoló jogalkotási javaslattal válaszolt az EU-ban élő és dolgozó nők és férfiak számára a munka és a magánélet közötti jobb egyensúly kialakítására irányuló felhívására; hangsúlyozza, hogy a Bizottság javaslatai jó alapul szolgálnak, melyek alapján javítható a munka és a magánélet közti egyensúly és mind a nők, mind a férfiak számára rugalmas munkafeltételek biztosíthatók a fizetett és nem fizetett munka területén tapasztalható egyenlőtlenségek csökkentése céljából;*

Módosítás 13

Állásfoglalásra irányuló indítvány 10 a bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

10a. *rámutat, hogy noha az Európai Unióban a nők az egyetemi végzettséggel*

rendelkezők többségét (60%) alkotják, foglalkoztatási arányuk és előmeneteli pályájuk nem tükrözi lehetőségeik teljes kiaknázását; hangsúlyozza, hogy az inkluzív, hosszú távú gazdasági növekedés azon múlik, hogy – elsősorban a horizontális és vertikális foglalkoztatási szegregáció felszámolása révén – megszűnik-e a nők iskolai végzettsége és munkaerőpiaci helyzete közötti szakadék;

Módosítás 14

Állásfoglalásra irányuló indítvány 10 a bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

10a. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen a növekvő uniós munkanélküliségről az egyenlőtlenségeket életkor és nem szerint kifejező statisztikákat, egyúttal jelezve a vidéki és a városi területeken élők közti egyenlőtlenségeket is;

Módosítás 15

Állásfoglalásra irányuló indítvány 10 b bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

10b. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti nyugdíszakadék megelőzése és megszüntetése, valamint a nők időskori szegénységének csökkentése leginkább és elsősorban az olyan feltételek kialakításától függ, melyek további munkaerőpiaci integrációjuk és a fizetések, a szakmai pályafutás során való előrelépés és a teljes munkaidős foglalkoztatás tekintetében való egyenlő lehetőségek biztosítása révén lehetővé teszi a nők számára, hogy egyenlő

nyugdíjjárulékot fizethessenek be;

Módosítás 16

Állásfoglalásra irányuló indítvány 10 c bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

10c. hangsúlyozza, hogy a női vállalkozók az uniós gazdaság jelentős pillérei, ami kulcsfontosságú az egyenlőtlenségek elleni küzdelemben és a nők pénzügyi függetlenségének megteremtésében, ezért különösen az oktatás és a szakképzés, a női tulajdonlás elősegítése, vállalkozói hálózatok, beruházáshoz és hitelhez való hozzáférés, valamint a vezető szervezetekben a nők képviseletének előmozdítása révén elő kell mozdítani és támogatni;

Módosítás 17

Állásfoglalásra irányuló indítvány 10 d bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

10d. kiemeli a női digitális vállalkozások további ösztönzésének és támogatásának jelentőségét, mivel ebben az ágazatban a vállalkozóknak mindössze 19%-a nő; rámutat, hogy a munkaerőpiac digitalizálása új lehetőségeket kínál a nők – többek közt kisméretű digitális – vállalkozásaihoz, melyek sok esetben nem igényelnek jelentős kezdőtőkét, és a társadalmi befogadást erősítő szociális gazdaság keretében működő vállalkozásokhoz; ezzel összefüggésben javasolja, hogy a tagállamok erősítsék a nők és lányok digitális készségeit, digitális jártasságát és digitális társadalmi befogadását mind az IKT-ágazatban,

mind azon kívül, mivel egyre több munkahely igényel digitális készségeket, tekintettel arra, hogy a digitális társadalmi befogadás a nők és férfiak közti fizetésbeli egyenlőtlenségek elleni küzdelem eszköze lehet, mivel a digitális készségeket igénylő munkákért fizetett bérek általában magasabbak;

Módosítás 18

Állásfoglalásra irányuló indítvány 10 e bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

10e. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra az életkornak megfelelő IKT-képzés korai szakaszban történő bevezetését, és fektessenek külön hangsúlyt arra, hogy bátorítsák a lányokat a digitális terület iránti érdeklődésre, és védjék meg őket a korlátozó és negatív sztereotípiáktól;

Módosítás 19

Állásfoglalásra irányuló indítvány 11 a bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

11a. felszólítja a Bizottságot, hogy szenteljen külön figyelmet a 30 alatti fiataloknak, akiket gyakran figyelmen kívül hagynak, különösen ha nagy munkanélküliségű régiókban élnek; megállapítja, hogy ezt a figyelmen kívül hagyást különösen az ezekben a régiókban élő fiatal nők érzik;

Módosítás 20

Állásfoglalásra irányuló indítvány 11 b bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

11b. *felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hangsúlyozzák a zöld munkahelyek előmozdításának szükségességét és ösztönözzék a foglalkoztatást a vidéki és hanyatló területeken és tegyék azokat vonzóbbá a nők számára;*

Módosítás 21

Állásfoglalásra irányuló indítvány 29 a bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

29a. *rámutat, hogy a szegénységnek Európában női arca van, és hogy a szegénység különösen az egyedülálló anyákat, a fiatal és az idős nőket sújtja; rámutat, hogy azt, hogy 2020-ig 20 millió fővel lehessen csökkenteni a szegénységi szinteket, a nemek közti egyenlőség általánosan érvényesítésén alapuló, elsősorban a nők munkaerőpiaci részvételének növelésére és támogatására összpontosító szegénységellenes szakpolitikákkal lehet elérni;*

Módosítás 22

Állásfoglalásra irányuló indítvány 30 a bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

30a. *arra ösztönzi a tagállamokat, hogy garantáljanak tisztességes nyugdíjakat*

biztosító rendelkezéseket, többek közt állami nyugdíjminimumot annak biztosítása érdekében, hogy senki – és különösen az aktív foglalkoztatási időszakban tapasztalható bérszakadék eredményeként már eleve alacsonyabb nyugdíjban részesülő nők – ne legyen nyugdíjas korában rosszabb gazdasági helyzetnek kitéve;

Módosítás 23

Állásfoglalásra irányuló indítvány 30 a bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

30a. felhívja a figyelmet arra, hogy az új technológiákat alapvető eszköznek kell tekinteni új munkahelyek létrehozására, illetve lehetőségnek arra, hogy segítsenek a nőknek kilépni a szegénységből;

Módosítás 24

Állásfoglalásra irányuló indítvány 30 a bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

30a. megjegyzi, hogy a szegénységet továbbra is a halmozott háztartási jövedelem alapján mérik, ami feltételezi, hogy a háztartás valamennyi tagja ugyanannyit keres és a források egyenlően oszlanak meg; a női szegénység mértékének feltárása érdekében egyénre szabott jogosultságokra és számításokra szólít fel az egyéni jövedelmek alapján;

Módosítás 25

Állásfoglalásra irányuló indítvány 32 a bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

32a. emlékeztet a közszolgáltatások fontosságára a nemek közti egyenlőség előmozdítása terén; megállapítja, hogy e területek kiadásai tekinthetők gazdasági megtérüléssel járó beruházásoknak, ezért külön figyelmet érdemelnek az uniós gazdasági kormányzási és költségvetési felügyeleti szabályok keretében;

Módosítás 26

Állásfoglalásra irányuló indítvány 32 b bekezdés (új)

Állásfoglalásra irányuló indítvány

Módosítás

32b. ismételten felhívja a Tanácsot, hogy mihamarabb fogadja el a tőzsdén jegyzett társaságok nem ügyvezető igazgatói körében a nemek közötti egyensúlyról szóló irányelvet, mivel az jelentős első lépés az egyenlő képviselet felé az állami és magánszektorban;

**A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ZÁRÓSZAVAZÁSÁNAK
EREDMÉNYE**

Az elfogadás dátuma	26.6.2017
---------------------	-----------

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	19.10.2017
A zárószavazás eredménye	+: 37 -: 5 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Guillaume Balas, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Arne Gericke, Marian Harkin, Czesław Hoc, Agnes Jongerius, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Georgi Pirinski, Marek Plura, Dennis Radtke, Sofia Ribeiro, Robert Rochefort, Jutta Steinruck, Yana Toom, Marita Ulvskog, Tatjana Ždanoka
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Georges Bach, Lynn Boylan, Mircea Diaconu, Jasenko Selimovic, Tom Vandenkendelaere, Flavio Zanonato
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	José Blanco López, Ramón Jáuregui Atondo, Gilles Lebreton, Jens Nilsson, Wim van de Camp, Igor Šoltes

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

37	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Mircea Diaconu, Marian Harkin, Robert Rochefort, Jasenko Selimovic, Yana Toom
EPP	Georges Bach, David Casa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Ádám Kósa, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Marek Plura, Dennis Radtke, Sofia Ribeiro, Tom Vandenkendelaere, Wim van de Camp
S&D	Guillaume Balas, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Ole Christensen, Agnes Jongerius, Ramón Jáuregui Atondo, Jan Keller, Javi López, Jens Nilsson, Georgi Pirinski, Jutta Steinruck, Marita Ulvskog, Flavio Zanonato
Verts/ALE	Jean Lambert, Igor Šoltes, Tatjana Ždanoka
GUE/NGL	Lynn Boylan, Patrick Le Hyaric

5	-
ECR	Arne Gericke, Czesław Hoc, Anthea McIntyre
ENF	Gilles Lebreton, Dominique Martin

0	0

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik